

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ח' תשרי תשפ"א • גליון 125 • האזינו - שובה

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:44	19:10	18:11	תל אביב
19:48	19:13	18:09	ירושלים
19:43	19:09	18:10	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיבת המוסדות"

יום הכיפורים

כמה הקב"ה אוהב אותנו שנתן לנו את יום הכיפורים הקדוש

להתכונן למלך!

היום הקדוש בשנה, יום הכיפורים, את היום הזה אנו פותחים מתוך התלהבות ושמחה באמירת הברכה 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה'. בדמעות אושר והתרגשות גואה נברך את הברכה, המבטאת את שמחת ליבנו לנוכח הזכות הכבירה שרק אנו זכינו לה. אין עוד אומה בעולם, שמלכה נותן לה הזדמנות למחוק את כל חטאיה כלפיו ביממה אחת של תשובה ותחנונים. אנחנו זכינו, ועל כך אנו מודים!

כי מי שמוחל וסולח לנו, אינו רק מלך, אלא גם אבא. ומול אבא - הכל נראה אחרת... לאבא יש רחמים מובנים על בנו, לבו גואה באהבה לבניו, ויהי מה. אנחנו זכינו להיות בניו של מלך העולם ובוראו, ולכן - בהתקרב יום הכיפורים, גואה אהבתו אמיתית אלינו, שוטפת כל חטא, נמקה כל עוון, מבהירה כל כתם ומעניקה אינספור מתנות יקרות!

כל מה שאנו צריכים, הוא לחוש כבנים שחטאו לאביהם, להתחרט, ולחזור ולהתרפק על אבא שבשמים. לקרוא לו שוב ושוב בשם אבא, להזכיר אהבת אמת, לעורר את מעלתנו הנדירה. אנו לא רק עם של מלך, אנו בנים של האבא הטוב בעולם!

את הסוד הזה חשף הרה"ק מקוברין זי"ע בביאור מדוע אנו מקדימים לרשימה ארוכה של בקשות את המילים 'אבינו מלכנו', ולא מסתפקים בלומר פעם אחת בתחילה ואחר כך להקריא את כל הרשימה. כי עיקר מטרותנו בבקשות הרבות והרחבות הללו - הוא לזכות לומר שוב ושוב 'אבינו מלכנו', לעורר ידידות, לקרוא באהבה, להדגיש את המילה 'אבא'... הבקשות חשובות, אך הרבה יותר חשוב לנו לעזוק מתוך געגוע: 'אבינו מלכנו, אבינו מלכנו' - כי אנו בניך ואתה אבינו!

כשאנו מתפללים, אנו לא רק מבקשים. אנחנו מתחברים, מתחבקים ומתרפקים, על אבא שבשמים. אנו חוזרים וקוראים לו 'אבינו' כדי לזכור ולהזכיר את היחס יוצא הדופן שיש בינינו - שהוא אבא, ואנו בניו, ואנו כה נרגשים ומודים על כך. רק בזכות היחס האבהי שלו אנו זוכים להתכבס ולהטיהר ביום הכיפורים, ולזכות ברוח נקיה וזכה, אפופת טוהר עילאי, שתלווה אותנו לשנת תשע"ז מבורכת ומאושרת!

לאהבתו אותנו ביום הרחמים להטיב לנו את הכתיבה והחתימה.

אבא כה גדול, כה נפלא, רק בגלל זה יש לשוב בתשובה, **איך אפשר להתעלם מרצונו של אבא טוב ומטיב** כל כך שהכין לנו הדרך לעלות מתוך פחת מעשינו ולשוב מפח פשעינו, בכל מיני טעדיקי של הטבה, מלך עוזר ומושיע ומגן החפץ בחיים וזוכר יצוריו לחיים ברחמים. וא"כ, איך יתכן שנשאר אדישים? אם הוא לא חס על נפשו איך יחמלו עליו מן השמים? וחלילה לומר כי הקב"ה וותן, "כל האומר הקב"ה ותן יותרו חייו" רק בדרך תשובה תבוא המחילה.

חכמינו ז"ל אומרים לא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים. נתאר לעצמינו אדם ששנה שלמה לא יכול היה להתרחץ, בבית האסורים היה מטונף ומגואל, והנה בא גאולתו ויכול הוא להתרחץ כמה הוא שמת. בערב יום הכיפורים מברכים אנו בבית הכנסת בציבור "שהחיינו וקיימנו והגיענו ליום הזה". **כי יום הכיפורים מכפר לנו על העוונות אין שמחה גדולה מזו!**

אמנם צריכים לזכור, כי אין יום הכיפורים מכפר לכל אחד, כיפור מכפר לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים. ולא עוד אלא "האומר אחטא ויום הכיפורים מכפר אין יום הכיפורים מכפר".

הקב"ה הוא משחך שלך ח"ו? **כל השנה תלך בעצת יצור וביום הכיפורים תבוא הבית ה' לקבל מחילתו?** יום כיפור מכפר למי שמתחדש, "שמעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם" תשובה היא שד' יתברך יכול להעיד עליו.

כתוב בספרים הקדושים, שמי שבא לדרשה, ומהרהר בתשובה, נמחלים עוונותיו. ואנשים מבטלים שיעוריו תורה, קביעות עיתים לתורה, בשביל משחקים. ולעתיד לבוא יאכל את בשרו ויאמר איך החלפתי עולם חולף בעולם עומד לעד לעולם. "אותי עזבו מוקד מים חיים לחצוב בורות נשברים אשר לא יכילו המים". ראו מה החלפתם במה? תורה הקדושה והשבת הם עצם החיים, מי שדבוק בתורה במצוות במעשים טובים הוא חי, ומי שפורש מזה בשביל משחקים - פורש מן החיים. שנזכה לגמר חתימה טובה אמנ!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

כינו לעבור את ראש השנה לחיים טובים ולשלום, וה' יזכנו ואת כל ישראל לגמר חתימה טובה, לשנה של נחת ושפע וברכה. מלפנים בישראל יום הכיפורים היה יום אימה חיל ורעדה, אם לפני ראש השנה רעדנו, לפני יום כיפור על אחת כמה וכמה. שהרי "בראש השנה יכתוב וביום צום כיפור יחתמו", החתימה היא בעת נעילה ביום הכיפורים, אנו מקווים בחסדיו ית' שכתב אותנו לחיים טובים ולשלום, **אולם כל אחד מאיתנו צריך לחשוש, אולי חלילה נכתב עלי או על מי מבני ביתי אשתי ילדי קרובי או ידידי, בר"ה, איזה דבר לא טוב חלילה, אם בבריאות, אם בפרנסה, אם בכל דבר רע ח"ו אחר.** ואם חלילה נכתב לרע, כבר יותר קשה לתקן את הכתיבה, אם כבר נכתב זה קשה מאד.

ולכן בורא העולם, מאהבתו אלינו, אבא אוהב גדול שיש לנו, שזה לבד צריך לעורר אותנו לתשובה. יודע הקב"ה שאחר הכתיבה הרבה יותר קשה לתקן, נתן לנו ברחמייו את עשרת ימי תשובה, שהם ימי רצון הרבה הרבה יותר גדולים מחודש אלול. אין בכל השנה כולה ימי רצון כעשרת ימי תשובה. למה? אני אבא שלכם "לא אחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחייה", אולי נפסק דבר מה לא טוב וזו הזדמנות אחרונה.

ולא רק זה, לאחר עשרת ימי תשובה בא יום הכיפורים, יום רחמים בדין, החתימה איננה אלא בדקות האחרונות, לא בערב לא בבוקר ולא בצהרים, נותנים לך יום מלא רחמים בהם אתה יכול לקרוע את העליונים, לפתוח דלתות ולבקוע שערים. אם היתה כתיבה לא טובה חלילה, יכול אתה לשנות, עד הרגע האחרון.

ולא די בזה, שעת הנעילה עצמה, שעת החתימה, אין שעת רחמים כמו שעה זו. אומר הרה"ק, יש בשמים שער עליון גבוה מאד של רחמים שכל השנה הוא סגור, והוא נפתח רק בשעת הנעילה.

אם כן, כמו שנתבאר, **הנוכל לשער כמה אוהב אותנו בורא העולם!** ונתן לנו שלושים ימי אלול, והיה יכול לומר לנו, שלושים ימים זה די והותר, כתיבה וחתימה. לא כן, באהבתו נתן לנו בר"ה רק כתיבה, ועכשיו עשרת ימי תשובה ימי רצון עצומים, ולא די בכך אלא יום כיפור נתן לנו יום של רחמים, לבקשת סליחה ווידוי, ואין החתימה אלא בסופו, ולא די בכך אלא פותח לנו שער שאינו פתוח כל השנה רק

ההקדשה השבועית

הצאים גם אתם לתקדש

אלפי עלוני 'אור הפרשה'

להצלחתכם או לענין יקרפתם?

התקשרו עכשיו 08-64-60-208

לירושלם
יידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לירושלם
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
ליילך בת עליזה

להצלתנו
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן עונה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
סילמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יולנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

עסקה עם אבא

בבין אדם למקום...

המסקנות עלולות להיות לא נעימות - בכל תחום יש מה לשפר, בתחומים רבים ניכרת שממה רוחנית... אוסף כתמים לא נעימים, חטאים מצחינים, עבירות שלא היינו רוצים שיתבטאו בהיסטוריה שלנו, אבל הן כאן. ואנו יודעים כי כל זה עולה על כף המאזניים, ומכריע את דיננו לשנה שלימה - ואין פלא כי הפחד מחלחל בליבנו. כדלים וכרשים אנו דופקים בדלת, ומחפשים דרך להתמודד עם ההיסטוריה הלא נעימה הזו, וגם לזכות בשנה טובה...

ברגעים אלה, אנו פועלים כמו אותו נאשם. אנו מתייחדים עם המלך - מלכו של עולם, ואומרים בדמעות חרטה: 'אבא יקר, נכון שההיסטוריה מלוכלכת וכואבת, ואני יודע שאינני זכאי לכלום, כי לפי מעשי - מצבי בכי רע. אבל אני מבקש כי תמחק את כל התיק שלי, תנקה את ההיסטוריה, תאפס את כל העבר שלי ותהפוך את אשמותיי לזכויות, ובתמורה - - -

בתמורה אני משיב לך את בנך האובד, אותי! הלא אני בנך יחידך, ואתה אבי אוהבי... כמה הייתי שואף וחפץ לחיות תמיד בצילך, אך התרחקתי ולבי שבור, אני מלא בגעגועים לשוב אליך... וזי כמוך - אבא יקר, חפץ שבניך ישובו אליך, אתה רוצה לקבלם בתשובה ובאהבה... אז אנא, אבא אהוב ויקר, מחוק ברחמיך הרבים את כל חטאינו, ותקבל אותנו באהבה בחזרה לחיקך!

וברור, שאבא שבשמים שמחה לנו בזרועות פתוחות, ישוש וישמח לשמע הדברים. אין דבר שאבא מצפה ומייחל לו כמו לראות את בניו שבים אליו, ואבא שבשמים - החפץ בטובתנו ורוצה בהצלחתנו, בוודאי יקבל את תשובתנו באהבה, ימחק לנו את ההיסטוריה, יפתח לנו דף חדש וחלק, ויעניק לנו שנה מוארת וזכה, שמחה ומאושרת!

"הנאשם חייך, התוכנית עובדת היטב... תשמע אדוני המושל אני מציע לך עסקה..."

חומות... הוא גם כשרוני לא קטן... נכון? - עיניו של המושל נפקחו לרווחה, תיאור בנו העלה בו דמעות. תדמית המושל הקשוח נעלמה ואיננה, עם הזכרת בנו - הוא הפך לרך ורחמן... קולו נשבר, כגוש חנק עלה בגרונו כשנוקק לטובות הנאשם כדי לברר את גורל בנו. 'ומה קורה אתה? היכן הוא היום? הוא מתגעגע אליי? מה מצבו?'

המושל ירה את השאלות בסקרנות וגעגוע לבנו האהוב, שנעלם לפני 40 שנה ובחר לו חיי פשע דלוחים. 'אנא, תספר לי...' - התחנן המושל בדמעות, 'אינני עומד בזה...'

בדיוק לרגע הזה חיכה הנאשם. 'תשמע, אני מכיר אותך, אנחנו באים מאותו עולם, הוא דווקא היה חבר טוב שלי!'

'מה?!' - שאג המושל המופתע. 'אתה מכיר אותו ממש מקרוב? היכן הוא? מה שלומו? האם הוא רוצה לשוב אליי?'

הנאשם חייך, התוכנית עובדת היטב... 'תשמע, אדוני המושל, אני מציע לך עסקה: אתה סוגר לי את כל התיקים, מנקה ומוחק את כל העבר שלי, ובתמורה - אני חוזר למוטב וגם מחזיר את בנך יקירך מביצת העבריינות, היישר לטרקלין החם והנעים. כי רק אני יודע שגם הוא כבר מתגעגע אליך...'

אך שמע המושל את ההצעה, ומיד קפץ ואמר: 'סגור! זו עסקת חיי! התיק שלך מחוק ומחול, אתה פותח דף חדש בחיים בלי שום ענישה, ואתה מביא לי את בני, אבל היום!' - אמר באושר ובהתרגשות. 'הידד!' - קרא לעבר יועציו, 'היום אני מקבל בחזרה את בני האהוב! מהיום אשוב לראותו עמי חי ופורח בארמוני!'

בימים אלו, כל אדם עורך את חשבון נפשו, עובר על ימי השנה החולפת, בודק האם התפלל בכוונה, האם השתמש במתנת הזמן וניצל אותה היטב, האם כל דיבוריו היו כהלכה, האם קבע עתים לתורה כראוי, האם התייחס לזולתו בכבוד ובהערכה, והאם לא חטא בבין אדם לחברו או

היה זה במדינה שקטה בדרך כלל, אולי אפילו נידחת. בתחילה היו אלה שמועות, אך עם הזמן הלך החשש והתבסס, עד שתפס את הכותרות הראשיות. פושע מסוכן מתהלך בחוצות קריה, עושה ככל העולה על רוחו כאילו אין דין ואין דיין. אם לא די בזאת - מסתבר שהפושע הוא מומחה בינלאומי בבריחה, וכל מאמצי המשטרה לשים עליו את ידיה - עולים בתוהו...

הפושע הפך למבוקש מספר 1 במדינה, תמונתו הופצה בכל רשתות התקשורת, והמושל הבטיח פרס כספי יקר ערך למי שיביא לחשיפתו. בסופו של דבר, גם בו התקיימה האימרה 'סוף גנב לתליה', כאשר אחרי כמה שבועות הוא נמצא, נעצר, ונשפט. משפטו היה מרתק: כתב האישום היה ארוך וחריג בכל קנה מידה, והכיל מגוון רחב של עבירות חמורות, עד שניתן לומר כי לא היה סעיף בחוק שהנאשם דילג ולא עבר עליו כמה וכמה פעמים...

רגע לפני הקראת גזר הדין, הבין הנאשם מה עתיד לקרות. עורכי הדין היו פסימיים, האוירה נסתה לחובתו, הוא כבר הבין שלא יצליח לצאת מהמשפט הזה בחיים... לפיכך, נקט בטקטיקה מעניינת, וביקש לדבר עם המושל בדחיפות, כי מידע יקר יש לו עבורו...

אנשי המושל לא מיהרו להשתכנע, אך בסופו של דבר, כשהבהיר שוב ושוב כי מדובר במידע יקר ערך עבור המושל, נקבעה הפגישה. הנאשם הגיע אזוק בידיו וברגליו, ונעמד מול המושל, שכבר היה סקרן ומרותק. ואז פתח הנאשם ואמר:

'כבוד המושל, תשמע חדשות מעניינות: נכון יש לך בן שמסתובב עם אנשי עולם הפשע?'

המושל היה המום. מבע פניו החליף צבעים, פיו נאלם לרגע, וראשו נזרק לאחור בחוסר שליטה. 'זה לא יכול להיות... מלמל בגמגום, 'זה לא יתכן... איך אתה יודע על זה?!' - שאל בחוסר אמון.

'אני יודע גם יודע' - השיב הנאשם בחיוך בלתי מוסתר, הוא ידע היטב כי הוא מכוון לנקודה הרכה ביותר של המושל. 'הוא גבוה קצת, עיניו

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי נכנסו לאתרנו: Rabenu.com

כונת זמיות שותף הציכוי מרקיז? בתרומה של 100 ש"ח אתם שותפים בהפצת אלפי עלוני 'אור הפרשה' בכל רחבי הארץ

להצטרפות חייגו: 03-61-50-203

י ניתן להקדיש לע"י. לרופאה או להצלחה

רגע חושבים

הרב יוחאי אוחיון

סגולת 'אין עוד מלבדו'

דברי הרב הגאון רבנו חיים מוולוז'ין תלמידו הנאמן של הגר"א בספרו "נפש החיים" (שער ג' פ"ב) בדבר הסגולה הנפלאה המפרסמת שלו סגולת "אין עוד מלבדו", ותכן דבריו שאם האדם מבטל בלבו ובאמונתו מליחס כח לשום כח בעולם, וקובע בלבו שאין עוד כח מבלעדי ה', כן מדה כנגד מדה מבטח הוא שיבטל ה' כל הכחות שלא יוכלו לשלט עליו לרעה, שלכאורה נראה מדבריו שכך יש לאדם לנהג, לבטל כל הכחות הטבעיים ולקבע בלבו כי אין עוד מלבדו ובכך מבטח הוא שהכחות הטבעיים יבטלו מעליו ולא ישלטו בו כלל ומבטח הוא לטוב, אין בכך סתירה. לדברי החזון איש. אדרבא ה"נפש החיים" דבר על אפן העבודה בבטחון בה', שצריך שתהא לאמת את הידיעה שאין עוד מלבדו ותו לא, ואז שכרו שיבטל ה' כל הכחות ויעשה לו רצונו, דהינו זה שכרו, ולא שזו דרך העבודה לבטח בה' שבדאי יעשה רצונו כרצונו. ואלו הג"ר ישראל אליהו וינטרויב זצ"ל בספרו עת מלחמה עמודים קמב-קמג מבאר באפן שונה - אולם כדברינו, שאכן החזון איש דבר במדת הבטחון השהו לכל נפש לנהג בה מבלי לשלל את הדרגה הגבוהה המצויה אצל היחידים שאינה שווה לכל נפש. והנה לך דבריו:

טעות היא לומר דכאלו נטה החזון איש מקו הקדמונים. ואין הדברים כלל דהרי בקדמונים מבאר דעל ידי בטחון לבדו שהוא בוטח בו יתברך לבד בעצמו ומכיר דאין עוד מלבדו כפשוטו אז הכל יתהפך לטובה.

גם החזון איש לא שלל דברים אלו, ואין זה קשור כלל לדבריו. דבחזון איש מדבר על המכרח והפחות, והיגו, היסוד התחתון של הבטחון, דאין למטה הימנן. דאם האדם בידיעה בהשגחה למטה הימנה, לא הגיע כלל לנקדת הבטחון. דיש במצוות מעשיות שעור בהמצוה, ופחות משעור המצוה לא נחשב דקים המצוה כראוי- ודאי דיש גם כן תוספת חשיבות בהדור ובשעורי המצוות בכל מיני אפנים וצרכים - והוא הדין במצות הבטחון ובאיכות הבטחון.

ואינו כסתירה לדברי החזון איש, דהחזון איש מדבר מהשעור המינימלי המתבקש למצוה זו דבטחון וזה למעשה שעור מינימלי, והמבאר בדברי החזון איש, שידע שבאשר יגזר עליו ה' זה לטובתו הוא השעור דהלאי ונהיה שיכים בו. ולואי דעוד נזכה ונגיע להרוממות בקיום המצוה זו הבטחון וכמו שכתב הנפש החיים בשיא דרגת קיום מצוה זו.

והבט וראה שקרא הרב לזה ה"נפש החיים" בשם: "סגולה", ומה ענין לקרא לזה סגולה אם זו דרך העבודה, אלא כאמור דרך העבודה באמת הוא רק לחדד את האמונה, שהכל מאת ה' ואין עוד מלבדו, ואכן אז בדרך סגולה פועלת אמונה זו להושיעו.

הרשלה הבדחן

הרשלה גירד במצח ועשה עצמו כחושב, כל הנוכחים דממו והמתינו למוצא פיו. כעבור מספר רגעים החל לענות בבטחה כבקי ורגיל בשאלות מעין אלו.

תשובה א' את מידת האחוזה יודע הנני אך חסר לי פרט קטן, כיון שיש אגמים ונהרות הנוגסים באחוזה, על כן יאמר לי מר מהם מידות המיים באחוזה ואחשב את הכל יחד. 'טוב, יהודי עונה בשאלה' החמיא לו הפריץ, אך להבא אני רוצה תשובות ברורות.

תשובה ב' 'בקשר למשקל הירח הוא שוקל קילו וחצי, ואם אדוני הפריץ לא מאמין שיבדוק בעצמו. 'נצחתי' הפטיר הפריץ, עבור לשאלה הבאה.

תשובה ג' כמה אדוני חשוב? לדעתי יותר מאברהם אבינו! כיון שהפריץ לבוש בבגדי מלוכה, ואברהם אמר על עצמו עפר ואפר.

ענה הפריץ ואמר עד עתה הצלחת בתחום, אך בא נראה אותך יודע מה אני חושב כעת... אדוני הפריץ, חיך הרשלה, אתה חושב שלפניך עומד ר' ברוך ממז'בוז בכבודו ובעצמו, אך דע לך כי לפניך עומד הרשלה אחד מתלמידיו הפשוטים ביותר.

"והיה עקב תשמעון" אומר רש"י הם המצוות שאדם דש בעקיבו דהיינו מזלזל בהם. אולם צריך להבין איך מצליח האדם להשטט מחובותיו? והתשובה היא: על ידי תירוצים פשוטים. נו' נו', רק נציין שהחכמה 'הגדולה' היא לעשות ולא לתרץ.

הרב יוחאי אוחיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

מ' לא שמע על הרשלה הבדחן שאודותיו נקשרו כל כך הרבה מליצות.

מיהו הרשלה? טוב כך בכל אופן מספרים, ר' ברוך ממז'בוז נכדו המפורסם של הבעש"ט נהג את נשיאותו ברמה בקהל חסידים. יום אחד הבחינו חסידיו כי מידי פעם מלוה עצבות קלה את הרב'ה, עקב שמיעת צרות עמו ישראל. ראו ועשו מעשה, מצאו לרבים 'בדחן' שישמח את ליבו ושמו 'הרשלה' אוסטרופולר'.

ויהי היום שמע הפריץ כי ר' ברוך נוהג בקרב חסידיו גינוני מלכות-בבגדים ואף כובע פרוה מלכותי, וחמתו בערה בו. שלח לקרוא את הרבי אליו. הרשלה שהיה נוכח כשהגיעו חילי הפריץ, לבש לאלתר בגדי תמודות והציג את עצמו כהרבי בכבודו ובעצמו ובלבד שלא יתבזה רבו הקדוש, וכמובן נלקח אחר כבוד לבית הפריץ.

ובבית, קידם הפריץ העריץ את פניו ואמר: אשאלך ד' שאלות, והיה אם תשיב נכונה אדע כי אדם פיקח הנך וראוי לכל גינוני המלכות שאתה נוהג, ואם לאו! אחת דתך להמית.

א. האם מכיר אתה את תחום הטריטוריה שלי? ובכן מה מידות האחוזה שלי בדיוק?

ב. כלום בקי הנך במדעים? אם כן אפוא אמור לי מהו משקלה של הלבנה?

ג. האומנם מבין אתה בגדולת בשר ודם? אם כן חוה דעתך כמה אני חשוב...

ד. וכי צפונות לב ונצרותיו גלויים למר? ובכן מה אני חושב עתה?

"זאת כפרתי זאת חליפתי..."

ואני אלך לחיים טובים ארוכים ולשלום"

מנהג ישראל לערוך כפרות לפני יום הכיפורים ע"י נתינת ח"י שקלים לכל נפש ותמורתו ילך האדם לחיים טובים ולשלום

ניתן למסור את פדיון הכפרות למוסדותינו

כרטיס אשראי
בטל' 03-570-12-12

באתר הישיבה
Rabenu.com

משרדי הישיבה
רח' המכבים 108 ב"ב

גמר חתימה טובה
מוסדות אור דוד